

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917010490
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5917010490.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Marcely Malatkej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2018 sťažnosť odsúdeného U. T. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 6PP/45/2017 zo dňa 20.12.2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného U. T. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudkyňa Okresného súdu Ružomberok postupom podľa § 415 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietla návrh odsúdeného U. T. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/25/2016 zo dňa 19.4.2016, právoplatným dňa 12.10.2016, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák., vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnila v podstate tak, že u odsúdeného U. T. neboli splnené všetky podmienky pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Splnil iba prvú podmienku, a to že vykonal polovicu uloženého trestu. Druhá podmienka splnená nebola, pretože ako vyplýva z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Ružomberok, odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a z tohto dôvodu by nebolo vhodné odsúdeného prepustiť z výkonu trestu. U odsúdeného nebola splnená ani tretia podmienka, ktorej je naplnenie očakávaním, že podmienené prepustenie v budúcnosti povedie riadny život. V prípade odsúdeného U. T. ide o osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa obdobnej trestnej činnosti. Tomuto odsúdeniu predchádza 5 záznamov v odpise registra trestov. Z uvedeného je zrejmé, že predchádzajúce tresty nevedli k jeho náprave. Navyše odsúdený svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody nepreukázal taký stupeň polepšenia, že by u neho bolo dôvodné očakávať, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život. V závere konajúci prvostupňový súd poukázal na tú skutočnosť, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je obligatónnym nárokom odsúdeného. K takémuto rozhodnutiu môže súd pristúpiť až po zistení, že sú splnené všetky tri podmienky, ktoré vyžaduje zákon. Keďže u odsúdeného neboli splnené všetky zákonom dané podmienky pre pozitívne rozhodnutie o jeho návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, jeho návrh konajúci súd zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí. Sťažnosť do konania verejného zasadnutia krajského súdu neodôvodnil.

Krajský súd ako nadriadený orgán na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného U. T. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodná.

V súvislosti s procesným postupom okresného súdu je namieste konštatovať, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tiež zodpovedá stavu vecí a zákonu. Rozhodnutiu samosudkyne okresného súdu o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinila samosudkyňa zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Nadriadený súd len poznamenáva, že podstatným pre rozhodnutie súdu pri rozhodovaní o tom, či súd odsúdeného podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody je posúdenie skutočnosti, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Dôležitým, nie však jediným podkladom pre rozhodnutie súdu, je v tomto prípade vyjadrenie riaditeľa príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený uložený trest odňatia slobody vykonáva.

Z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že odsúdený U. T. si aktuálne vykonáva trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/25/2016 zo dňa 19.4.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2016. Týmto trestným rozkazom bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený nastúpil výkon trestu dňa 10.11.2016 do ÚVV a ÚVTOS Žilina. Dňa 22.11.2016 bol premiestnený na ďalší výkon trestu do ÚVTOS Ružomberok. Doposiaľ bol 1-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Je zaradený na vonkajšie pracovisko, kde je jeho pracovná morálka hodnotená pozitívne. Príkazy a nariadenia príslušníkov ústavu plnil. Z ďalšieho hodnotenia odsúdeného je zistiteľné, že stanovené ciele programu zaobchádzania plnil len v bode zaraďovania do práce. V ostatných bodoch plnil tieto ciele len čiastočne. Resocializačná prognóza je u neho menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania je stredné. Rizikové faktory sú u neho najmä opakované páchanie trestnej činnosti, zlá finančná situácia, menej kritický postoj k aktuálnej trestnej činnosti a skutočnosť, že odsúdený je osoba bez trvalého bydliska. S ohľadom na všetky tieto skutočnosti ústav neodporúčal jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním len čiastočne preukázal splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, okrem plynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu je, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život.

Z predloženého obsahu spisu je zistiteľné, že odsúdený U. T. si polovicu uloženého trestu odňatia slobody vykonal. V jeho správaní počas výkonu trestu odňatia slobody neboli zistené závažnejšie nedostatky, avšak jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania je stredné. Stanovené ciele programu zaobchádzania plnil len v bode zaraďovania do práce. V ostatných bodoch plnil stanovené ciele len čiastočne. Opakované páchanie trestnej činnosti objektívne vyplýva z odpisu registra trestov. Zjavne predchádzajúce tresty nemali na odsúdeného výchovný vplyv. Jeho zlá finančná situácia a tiež menej kritický postoj k aktuálnej trestnej činnosti zvyšujú riziko jeho zlyhania v prípade prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. I podľa názoru krajského súdu odsúdený vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nepreukázal splnenie všetkých podmienok pre pozitívne rozhodnutie súdu o jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Nepreukázal vo výkone trestu odňatia slobody také polepšenie, ktoré by bolo zárukou pre jeho beztrestný a riadny spôsob života v prípade jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Účel trestu v danom prípade si vyžaduje, aby vykonal trest odňatia slobody v takej výmere aká mu bola určená odsudzujúcim trestným rozkazom.

Odsúdený U. T. síce podal sťažnosť proti uzneseniu samosudkyne Okresného súdu Ružomberok, avšak túto sťažnosť ústne ani písomne neodôvodnil. Krajský súd považoval sťažnosť podanú odsúdeným za sťažnosť podanú v súlade so zákonom a to i napriek tomu, že výslovne neuviedol v čom vidí pochybenie prvostupňového súdu a v čom vidí nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Na podklade takto podanej sťažnosti preskúmal napadnuté uznesenie a zistil, že výrok okresného súdu o zamietnutí návrhu odsúdeného U. T. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je správny a

zákonný, a rovnako správne a zákonné je i konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo. S poukazom na uvedené sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.